

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 2. Non potest æternum vivere, qui cibum vitæ non sumit in
tempore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

Ratio.

Quia, sicut imprudenter sumeretur cibus, aut aliud me-
um in iis circumstantiis, in quibus non solum finis tali
impioni præfixus non obrineretur, sed contraria potius o-
nia sequerentur; ita idem de spiritali hoc cibo, convivi-
o sentiendum est.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Eum, qui ante Communionem recor-
atur peccati gravis per confessionem necdum expiati, de-
ere illud prius per confessionem expiare, si commodè potest,
Suar. Sanch. & alii communiter docent.

Deducitur 2. Eum Sacerdotem, qui celebrandi necessita-
geretur, & conscius peccati mortalis confitendi copiam
o habet, saltem contritionem elicere debere, uti unanimi-
ter Theologi docent.

Deducitur 3. Illi, qui publicè notorius est Peccator, non
esse, nec debere Evcharistiam administrari, nisi correctus
atur, aut prudenter supponatur, uti Filius. Laym. & alii
m docent cum Busenb. l. 6. tr. 3. c. 2. du. 1.

PRINCIPIUM II.

non potest æternum vivere, qui cibum vitæ
non sumit in tempore.

Sensus.

Hoc est, qui SS. Evcharistiam, quæ est cibus animæ,
poribus à DEO & Ecclesia præscriptis reverenter & fru-
ose non sumit, hoc ipso mortem spiritualem peccati, in-
eret, atque adeo vitam æternam obtinere non poterit.

Autoritas.

Delumptum est ex S. Scriptura Joan. 6. ubi Christus di-
xit: *Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, & biberitis
sanguinem, non habebitis vitam in vobis.* Et colligitur
ex cap. Omnis utriusque sexus. de pœn. & remiss.

Ratio.

Quia hoc ipso, quod Evcharistia per modum cibi insti-
tuta sit, ejus usus merito sapius in vita necessarius apparet.

PP 2

PRAXIS.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Saltem in articulo mortis quemque præcepto divino de sumenda Eucharistia obligari, uti communior sententia docet, & ex Concilio Nicæno relato in c. de his. 26. q. 6. insinuat, ubi cavendum dicitur, ne discensulæ è corpore necessariò viæ suæ viatico defraudetur.

Deducitur 2. Tempore Paschali quemvis Christianum præcepto Ecclesiastico ad Communionem obligari, uti in Trid. Concil. Sess. 13. Can. 9. & in C. Omnis utriusque præcipitur.

Deducitur 3. Verosimilius esse, aliquos particulares homines specialiter obligari ad hoc Sacramentum sumendum, eò quòd DEVS decreverit illis gratiam ad vincendas tentationes necessariam non aliter, quàm per hoc Sacramentum dare, uti P. Gobat tr. 4. n. 4. cum Suar. & Soto docet, licet hi rectè addant, perrarum esse hunc casum.

PRINCIPIUM III.

Sumit Eucharistiam legitimè, qui sumit sub una specie.

Sensus.

Hoc est, qui Eucharistiæ Sacramentum sub solis specie panis accipit, nec contra Christi aut Ecclesiæ præceptum quidquam agit; nec etiam fructu ex bina specie percipi soluto fraudatur.

Authoritas.

Desumptum est ex Concil. Trid. Sess. 21. Can. 3. ubi dicitur: Si quis negaverit, totum integrum Christum, omnium gratiarum fontem & Authorem sub una specie sumi, anathema sit. Item ex consuetudine veteris & novæ Ecclesiæ.

Ratio.

Quia, quæ ad accidentales modos seu ritus Sacramentorum pertinent, Christus non præcepit, sed Ecclesiæ disponenda reliquit; Communio autem sub utraque specie ad accidentalem tantùm formam pertinet, cum sive spectetur materia Sacramenti, una species materiam & formam continentem